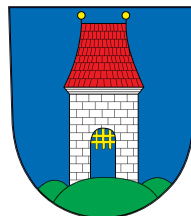

Dřevohostický zpravodaj

Adam Cup

2/2019

***Když říkáte „ANO“ ostatním, ujistěte se,
že neříkáte „NE“ sami sobě.***

Paulo Coelho

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	450 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, červenec 2019, číslo 2/2019
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	30. 9. 2019

Úvodník

Žádané sportoviště je dnes už pouze komfortní sportoviště. Užít si komfort při sportu, to je současný trend, bez kterého se neobejdete, ať už sportujete denně, nebo se teprve chystáte do toho pořádně opřít. Užít si ten pocit, užít si tu dřinu, užít si tu jízdu, to jsou slogany, které snad dostanou naši mládež na hřiště k aktivnímu pohybu. Požadavky na téměř luxus při sportování se oproti předcházejícím létům nesčítají, ale doslova se násobí. Pochopitelně, že sportovcům nestačí hliněný plácek, který kdysi v roce 1919 darovalo zastupitelstvo městečka Sokolu spolu se stavebním místem pro stavbu sokolovny. Už dávno nestačí ani škvárové hřiště, na kterém v šedesátých letech proti místním házenkářům nastupovala prvoligová Dukla Praha i elitní Baník Karviná. Požadavkům nevyhovuje ani na údržbu hodně náročný antukový povrch. Dobrovolnictví brigád je odzvoněno a nikdo už nechce být otrokem hřiště, které by mělo přinášet potěšení a ne starosti.

Prozíravé tedy bylo rozhodnutí o převedení majetku místní tělocvičné jednoty Sokol na obec. Převeden byl nejen objekt sokolovny, také celý přilehlý sportovní areál. Proto dnes můžeme vložením obecních financí a s využitím dotace z Olomouckého kraje budovat nové bezúdržbové hřiště jako náhradu dřívějších klasických povrchů. Tělocvičná jednotka samotná by nebyla schopna podchytit a profinancovat nové trendy ve vybavenosti sportovišť a postupně modernizovat celý sportovní areál „Za sokolovnou“. Tak snad se za čas zjistí, že vhodné a prozíravé bylo i zajištění dobrých podmínek pro sport dětí, mládeže a všech dalších zájemců o pohyb na čerstvém vzduchu.

Petr Dostál

Nabízím, co nemám,

ale půl království bych dal tomu, kdo mě naučí psát články do zpravodaje tak, abych zase nekončil poslední a aby se s uzávěrkou nemuselo čekat jen na mě. Dlouho mi trvá třeba jen přemýšlení o tom, jak jemně upozornit, že do biokontejnerů se nedává tuhý komunální odpad... Cítím, že ani tolerantní člověk nemůže tolerovat cokoliv. A tak si myslím, že pro lidi, kteří dávají do kontejneru polystyren a cihly, existuje v pekle zvláštní sekce. Rozhodně jim za to nemíním posílat rozhlasem písničku. Asi jsme jako úřad součástí problému, když nedokážeme vysvětlit takovou primitivní věc. Nemáme síly kontrolovat kdo, kde a co odloží. A tak, prosím, bez nějaké jízlivosti, věřím, že tato obcí nabízená služba se bude dále už využívat správně a s použitím normálního rozumu. Superhrdinů ve filmu je plný vesmír, ale někdy se mi zdá, že se bere i trochu jako hrdinství někde obejít obecní vyhlášku a obec tak trochu ošulit. Zrovna se trefuji do neplatičů za popelnice. Každým rokem do konce dubna, prosím zaplaťte vyhláškou předepsanou částku. Víím, že reálné povinnosti každého neosloví. Naprostá většina však svou povinnost plní, jen asi dvacet občanů se diví, že opět přišlo upozornění, následně výzva, pak už hrozba právníkem. Od června už čtvrtým rokem všem neplatičům popelnice zvedáme sazbu poplatku. Někdy to pomáhá a jindy je naše volání marné... Škoda, že nemůžeme zavřít kohoutek jako vodárny anebo vypnout proud jako elektrárna. Nebo snad máme těmto spoluobčanům přestat vyvážet popelnice? A bude plný dvůr a plná zahrada a břehy kolem Bystřičky... Tak alespoň jsou pro ně zapovězeny výhody standardní pro ty poctivé.

Jakési demokratické principy nám omezují možnosti jak rázněji zakročit proti neplatičům nájmu v obecních bytech. Pravidelně jsou tři, někdy se přidává čtvrtý. A tak sepíšeme smlouvy a platební kalendáře. Za jednu mladou paní dokonce převzala finanční závazek hodná babička. Z vlastního důchodu vnučce splácí její dluh na nájmu a na energiích, které jsou s nájmem spojeny. Poctivost starších lidí versus liknavost mládí. Ta babička je pro mě hrdina normálního života... Vždy však vyjadřujeme pár slov víry a necháváme se přesvědčit, že vícekrát se to nestane. Jenže ať děláš, co děláš, z řepy ananas nikdy neuděláš. Číhat u radnice až přijde 14. dne v měsíci důchod a pak jako lovnou zvěř štvát jiného dlužníka, tlačit jej nahoru po schodech radnice k pokladně a odpočítávat z důchodu dlužnou částku, to přece nemůžeme dělat každý měsíc. Někdy je těžké pomáhat lidem, kteří si to nezaslouží. Přesto se stává i toto, chceme-li mít všechny splátky vyrovnány. Jednou ta obecní sociální bublina však praskne a ten největší dlužník bude odstěhován do ubytovny pro sociálně slabé, takzvané podzámecké krypty.

Dokážeme však být i solidní a slušní, umíme tolerovat jiný vkus, zájem, názor a hodnoty, ovšem protispolečenské jednání úřad tolerovat nemůže. Víím, že dokonalý pořádek neexistuje, k nalezení jsou pouze větší či menší nedostatky. Každý je jiný a věci, které jsou zřejmé a přirozené jednomu, můžou být téměř nepochopitelné pro druhého. Dále tedy budeme vlídně upozorňovat na nedostatky a dále budeme slušně žádat o nápravu a o udržení pořádku v naší obci.

Petr Dostál

Volby do Evropského parlamentu

se konaly v České republice ve dnech 24. – 25. 5. 2019.

Z celkového počtu 1226 oprávněných voličů v Dřevohosticích přišlo k volbám 239, což je 19,49 %. Odevzdali celkem 238 platných hlasů. Po sečtení došla volební komise k těmto výsledkům:

strana, volební uskupení	počet hlasů	%
ANO 2011	69	28,99
Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD)	37	15,54
Česká pirátská strana	32	13,44
KDU-ČSL	28	11,76
Komunistická strana Čech a Moravy	19	7,98
Občanská demokratická strana	16	6,72
Koalice STAN, TOP 09	13	5,46
Česká strana sociálně demokratická	7	2,94

Ostatní strany získaly 3, 2, 1 nebo žádný hlas. Celkem kandidovalo 39 stran a volebních uskupení.

25 let mezi námi

Těžko bychom v naší dřevohostické farnosti hledali rodinu, do které by otec Artur Górka během svého 25letého působení nevstoupil. Ať se jednalo o radostné události spojené se křtem narozeného dítěte nebo uzavřením sňatku, anebo o smutné chvíle rozloučení se s našimi zemřelými. Jeho každodenní život byl realizací benediktinského hesla „Modli se a pracuj“, což je zřejmé při pohledu na místní farní kostel zasvěcený sv. Havlovi, farní objekty i přilehlé okolí. Jeho činnost však zanechává výrazné i neviditelné stopy, které jsou patrné v srdci každého, kdo s ním přišel do kontaktu. Prostý způsob života, skromnost, lidskost, pracovitost, pokora, ochota pomoci a nadšení pro dobrou věc mohou být oslovujícím příkladem pro nejednoho z nás.

Milý otče Arture, děkujeme za všechno, co jste vykonal na nás a kolem nás. Děkujeme za děti a mládež, jež jste nasměroval do života; děkujeme za nemocné, které jste pravidelně navštěvoval; děkujeme za společenství s námi, Vaše slova povzbuzení i útěchy, podání pomocné ruky...

vděční farníci

K poděkování se připojují členové rady a zastupitelstva a všichni zaměstnanci obce Dřevhostice.

Jaro dřevohostických seniorů

Letošní jaro náš klub seniorů zahájil zájezdem směr Olomouc, sv. Kopeček, hrad Šternberk a hrad Sovinec. Na Floře Olomouc jsme si prohlédli palmový skleník, který je největším a nejstarším v areálu, vybudovaný v letech 1927–1930. Je 72,5 m dlouhý, 20 m široký a 9 m vysoký. Letité exempláře exotických rostlin dosahují impozantní velikosti. Bazilika Panny Marie na Sv. Kopečku prochází rozsáhlou rekonstrukcí, ale během oprav je přístupná. Hrad Šternberk byl založen kolem roku 1241. Prohlídka hradu trvala asi 50 min. a do expozice ve druhém patře vede 120 schodů. Po obědě jsme se přesunuli na hrad Sovinec. Hrad je zajímavý tím, že je postaven na skále, odkud je krásný výhled do okolí. Na konci druhé světové války částečně vyhořel. V současné době se provádějí opravy. Po prohlídce nás lákali na výstup na věž, ale vzhledem k velkému počtu schodů jsme odmítli. Únava nohou se hlásila (přece jen už nejsme mladíci). Unaveni, ale plni zážitků jsme se vrátili domů. Zásahu na krásném výletu má městyš Dřevohostice, který nám půjčil auto i řidiče.

Náš klub se také zúčastňuje akcí pořádaných městysem. 20. dubna byla večerní prohlídka dřevohostického zámku. Měli jsme tam stánek s velikonočními dobrotami

a velikonoční dekorace, které v klubu vyrábíme.

Žijeme i kulturním životem – navštívili jsme představení ochotnického divadla Dřevohostice, které vede naše členka paní Lapáčková. Jejich představení se těší velké oblibě nejen u občanů Dřevohostic, ale také z širokého okolí.

V květnu jsme navštívili v obci Svatobořice-Mistřín památník slavnostně otevřený 7. října 2017. V roce 1942 tam byl zřízen internační tábor, kde byli předběžně umístěni příbuzní uprchlých Čechů až do dalšího rozhodnutí úřadu. Tábor byl obehnán ochranným plotem. Ženy a muži byli umístěni zvlášť a bylo přísně zakázáno, aby se stýkali. Celkový počet vězňů, kteří prošli internačním táborem, byl 2 720.

Po prohlídce muzea naše cesta vedla do Milotic. Státní zámek Milotice je unikátně zachovalým komplexem barokních staveb.

Od roku 2005 jsou reprezentační prostory zámku uvedeny do podoby, kterou měly v první polovině 20. století. Prohlídka stylově zařízených interiérů nabízí pohled do života posledních majitelů zámku. Interiéry byly instalovány podle dobových fotografií. Zámek je nazýván perlou jihovýchodní Moravy. Ve Strážnici při prohlídce skanzenu začalo pršet. Nás ale jen tak něco neodradí! I na tento případ jsme byli připraveni a prohlídku absolvovali. Držíme se hesla „Není špatné počasí, ale špatné oblečení“.

za klub seniorů Božena Pokusová

Dřevohostický zámek hostil myslivce z celého okolí

Ve dnech 3. – 5. května 2019 proběhly Myslivecké dny OMS Přerov. Konaly se v nádherném prostředí malebného zámku v Dřevohosticích a v přilehlé zámecké zahradě.

O slavnostní zahájení se postarali zástupci OMS Přerov a také populární trubači OMS Přerov. Největším lákadlem byla chovatelská přehlídka trofejí okresu Přerov a jarní svod loveckých psů. Trofeje byly umístěny v důstojných zámeckých chodbách a pokojích. Návštěvníci tu mohli vidět trofeje zvěře srnčí, dančí, jelení, lebky jezevců, lišek a zbraně černé zvěře. Výstava byla obohacena o fotografie známého fotografa pana Lukáše Kovára a o překrásné obrázky a výtvary dětí ze škol, které se zúčastnily výtvarné soutěže. V sobotu proběhl jarní svod loveckých psů, kde se zúčastnilo na padesát jedinců různých plemen. Odpoledne se nám psíci představili při komentované ukázce, aby si lidé plemena prohlédli a třeba i nějaké nové poznali. Po celý víkend bylo připraveno výborné občerstvení, o které se postaral místní Myslivecký spolek Kamenice – Dřevohostice. Patří jim srdečné poděkování za perfektně připravené prostory, výbornou kuchyni a aktivní pomoc. O zábavu pro děti se postarali členové spolku Děti a příroda, z.s., kteří pro ně měli připravené soutěže a spoustu výukového materiálu. Proběhla i ukázka dravců a zajímavé a poučné rozhovory se sokolníky. Atmosféra byla po celou akci vynikající a slavnostní, příznivci myslivosti a přírody si ji dosyta užili.

Děkujeme všem, kteří se na zdárném průběhu Mysliveckých dnů OMS Přerov podíleli.
zdroj: <http://www.myslivost.cz/omsprerov>, Daniela Palíková

TJ Sokol Dřevohostice

Hurá na čarodějnice

Rok se s rokem sešel a opět nastala Filipojakubská noc a čarodějnice navštívily náš zámek. Tentokrát to ale mělo úplně jiný význam a smysl. Staré čarodějnice se rozhodly, že předají žezlo mladším a tak se i stalo. Po nástupu a jekotu se začaly díť divy. Čarodějnice předaly svá krásná košťata a sundaly veškeré své hábity a řekly si, že už dost. Nu, což, my mladé jsme musely začít bojovat a tak jsme se daly do díla. Nejdříve tanec na parketě, kdy musely malé čarodějnice, kouzelnice, čarodějové a kouzelníci předvést, že se hýbat umí a nenechají se ničím zastrašit. Potom následovaly soutěže na parketu. Nejdříve se účastnily pouze odvážné maminky s dětmi a potom se zapojili i tatínci a to mělo velký ohlas. V hodu s košťaty se předháněli, kdo dohodí nejdále. Samozřejmě i technický problém, kdy se nám rozpadlo jedno koště, rychle a ochotně opravili, abychom mohli v soutěžích pokračovat. Byly nachystané i soutěže mimo parket, strašidelný stan a věštírna. Děti se chodily s oblibou dí-

vat na kouzelné a barevné koule, ochutnávaly lektvary nebo si jen šly pohrát do venkovní herny. Každý, co se mu líbilo a co chtěl.

Také nechyběla různá vystoupení. Nejdříve holky z tanečního studia Věrky Obkročilové, potom v další pauze následovala děvčata mladší a starší z Tadomi a na závěr přijela děvčata z Přerova z taneční skupiny Hedvínie. Vše mělo ten správný náboj

a energii, tak jak to má vypadat na správném reji.

I počasí nám přálo. Nebylo ani horko ani zima, jen se trochu mračilo a foukalo. Proto jsme vyčkávaly na správný okamžik, aby mohl být zapálen oheň. Děti s čarodějnicemi vzývaly a opěvovaly síly ohně. Tím se ukončila část dne a následovala část večera. Disco písničky vystřídala rocková kapela a začal opět velký rej. Tentokrát pro starší. Hudba se nesla nejen zámekem, ale i ulicemi a každý, kdo šel, měl hned veselý krok a úsměv na tváři.

Vše by se neobešlo bez mnoha lidí, kteří se podíleli na této akci a vše řádně zajistili a nachystali. Proto jim patří velké díky a popřát jim, aby síly, chuť a energie neubývaly ještě na spoustu takových akcí.

Petra Němcová

Lion cup 2019

Další pěknou akcí, která se uskutečnila na tenisových kurtech začátkem června, byl dětský tenisový turnaj pro děti a mládež z širokého okolí s názvem „Lion cup 2019“. Děti byly rozděleny do několika kategorií, a to: Bobíci, Mladší žákyně, Starší žákyně a Dorost. Jsme rádi, že členové našeho tenisového oddílu se na tomto turnaji neztratili a obsadili krásná místa. V kategorii Bobíci obsadil Šimon Holý druhé místo, v kategorii Starší žákyně obsadila třetí místo Lucie Nedělová, páté místo Agáta Arbanová a v kategorii Dorostu obsadil první místo Oldřich Zmeškal. Turnaj proběhl za nádherného počasí v klidné a pohodové atmosféře. Již se těšíme se na další ročník 2020. Velké poděkování také patří spoluorganizátorovi tohoto turnaje panu Mariánu Králíkovi z Bystřice pod Hostýnem a všem sponzorům, kteří tuto akci podpořili. *Jaroslav Jančík*

Tenisové začátky

Vážení sportovní přátelé,

dovoluji si se s vámi podělit o několik zajímavých informací, týkajících se financování naší tělocvičné jednoty. Naší snahou je především využívat dotačních příležitostí, které jsou ze státního rozpočtu prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, dále z rozpočtu Olomouckého kraje a z různých nadačních fondů.

Pro letošní rok 2019 jsem podával několik žádostí o dotaci na činnost jednoty a materiální zabezpečení jednotlivých dětských oddílů. Prozatím jsme byli úspěšní s žádostí o dotaci podanou na Olomoucký kraj v částce 10 000 Kč, která je určena na provoz a materiální vybavení. Další úspěšná podaná žádost je prostřednictvím MŠMT v částce 63 800 Kč, která je určena na trenérské služby, materiální vybavení, údržbu a provoz, cvičební vybavení pro pohybové aktivity malých dětí. Zatím poslední schválená částka ve výši 18 000 Kč je z Nadačního fondu Veolia na projekt: „Obnova ovocného sadu“, který se nachází za sportovním areálem a bude realizován na podzim. O realizaci tohoto projektu vás budu informovat v příštím zpravodaji.

Jaroslav Jančík, starosta Sokola

Dřevohostičtí mladí hasiči se neztratí ani na „kraji“

Ke konci školního roku se mladí hasiči dostali do pomyslné poloviny letošní závodní sezony, která je od loňské velmi úspěšné, přeci jen malinko odlišná. Loňské vítězné družstvo mladších žáků se díky věku dětí rozpadlo a letos se družstva skládala nová. Nyní máme 1 družstvo mladších žáků a 2 družstva žáků starších. Takže letošní ročník je spíše startovní a ve znamení nabírání nových zkušeností, které se projevují střídáním úspěšných a méně úspěšných závodních víkendů. Z osmi soutěží dovezli mladší žáci 1x 1. místo, 3x 2. místo a 1x 3. místo. Starší žáci A obsa-

dili 2x 1. místo a po jednom umístění na druhém a třetím místě. Starší žáci B, kteří letos v této kategorii startují poprvé, dosáhli nejlepšího výsledku v Býškovicích, a to 5. místo a jsou velmi perspektivní do dalších bojů o skvělá umístění.

Letos poprvé v historii starší žáci vyhráli okresní kolo Hry plamen, čímž se proborovali do krajského kola konaného ve dnech 7. a 8. června. Vše začalo pátečním odpolednem v obci Služín, kde naše hlídky odběhly branný závod. Tato disciplína nepatří mezi naše oblíbené, a proto jsme se už všichni těšili na další závodní den, tentokrát v Prostějově.

V sobotu v 6:30 hod. jsme vyrazili. Byl to velmi náročný den a po sečtení výsledků ze všech disciplín se naše družstvo umístilo na velmi pěkném 7. místě. Nejvíce se nám podařila královská disciplína, kterou je požární útok. Po prvním kole jsme dokonce měli nejlepší čas, jenže v druhém kole se nám čas vylepšit nepodařilo a z této disciplíny jsme brali krásné 3. místo. Byl to náš první „kraj“ vůbec a všichni si odnesli mnoho nových zkušeností. Také se ukázalo, že se umíme vyrovnat i těm nejlepším týmům a v porovnání s časy z okresního kola se naši starší žáci ve všech disciplínách výrazně zlepšili!

Do druhé poloviny sezony přejeme mladým hasičům mnoho úspěchů a méně slz z nepovedených požárních útoků.

SDH Dřevohostice, V+V

ADAM Cup 2019

Letos jsme měli již devátou příležitost uspořádat další ročník tenisového turnaje ADAM Cup. S chutí jsme se ve spolupráci s Tenisovým oddílem TJ Sokol Dřevohostice pustili do organizace této akce a v úterý 18. 6. 2019 v 15 hodin bylo zahájeno další tenisové klání, které jsme v loňském roce rozšířili o soutěž v pétanque.

Počasí nám přálo, účast byla hojná, jídla bylo dostatek, sportovní nadšení velké, nálada veselá.

Byli jsme velmi rádi, že s námi přišli prožít odpoledne senioři a děti z Dřevohostic. Na kurtech vládl sportovní duch a i přes touhu vyhrát panovala mezi všemi účastníky přátelská atmosféra.

Stupně vítězů letos obsadili v tenise:

1. Josef Holub + Petr Neděla
2. Petr Rink + Filip Dostál
3. Milan Novák + Oldřich Zmeškal

v pétanque:

1. Petr Matoušek + Eva Jantulová
2. František Březina + Ing. Ladislav Foukal
3. Patrik Matuškovič + Danuše Kociánová

Zvítězili však všichni zúčastnění bez rozdílu věku či pohlaví. Sportovci si odnesli ceny, diváci zážitky a věříme, že se příští rok zase sejdem.

Velký dík patří p. Ing. Petru Nedělovi, který věnoval do cen pro sportovce sladké odměny.

Za Centrum Dominika Kokory, p. o.

*Petra Stoklásková,
vedoucí úseku sociální péče*

I. bezudidlové závody na Moravě

a rovnou u nás v Dřevohosticích. Proč ne? Jezdění bez udidla je tak trochu tabu a závodit bez udidla je úplně nemyslitelné, protože to Česká jezdecká federace nedovoluje. Česká jezdecká federace to výslovně zakazuje. Jezdit koně bez udidla není risk ani machrovina, je to životní styl, je to úplně jiný způsob výchovy koně postavený na vzájemném respektu a porozumění. Je to něco, co není zatím mezi koňáky moc rozšířené, ale přesto se najde pár nadšenců, kteří se vydali touto dlouhou cestou poznání a souhry s koňmi.

V neděli to bylo takové velké setkání lidí, kteří jdou proti proudu. Jezdci si mohli poměřit své síly hned v několika disciplínách. Hned ráno odstartovala drezura a následovaly 2 parkurové soutěže a to by bylo z těch tradičních soutěží všechno.

Na odpoledne jsme si připravili dovednostní trail, kde jsme na koně i jezdce nastrožili různé bubáky, ale musím uznat, že většina se s tím vypořádala statečně.

Na závěr jsme si vymysleli vlastní disciplínu a k ní vlastní pravidla. Tato soutěž byla otevřena pro všechny hravé a kreativní jezdce. Ponechala dvojicím velký prostor pro tvořivost. Freestyle byl povinně doprovázen hudbou a doladěn kostýmem. Byla to divácky nejzajímavější disciplína a právě proto jsme ji nechali vyhodnotit právě diváky. Všechny hlasy byly slosovatelné do naší

malé tomboly, a tak si snad každý přišel na své.

Za celý den museli rozhodčí bedlivě sledovat přes 60 startů, což je pro nás veliké překvapení, takový zájem jsme opravdu nečekali. Podle jednoho z účastníků byl cenový fond něco neuvěřitelného a to hlavně díky sponzorům, kteří se po většinou sami nabízeli, že by takovou akci rádi podpořili. Tímto ještě jednou moc děkujeme.

JK Gracie

Neděle 7. července 2019 byla pro mne velkým zážitkem. Zúčastnil jsem se jako divák spolu s dalšími kamarády neuvěřitelně krásného programu Jezdeckého klubu Gracie Dřevohostice, jenž se odehrál v jezdeckém areálu za sokolovnou.

Skvělá a velmi náročná organizace spočívala na bedrech mladých ctitelek tohoto náročného sportu. Nádherní koně, spanilé jezdky a dokonce i dva muži – jezdci – a úžasné výkony – to vše podřezáno pěkným počasím – přispělo k tomu, že jsem se po letech vrátil k úžasné knize Montyho Robertse „Muž, který naslouchá koním“. Kůň je po mnohá staletí ušlechtilým, úžasným, moudrým přítelem člověka, je vděčný za jeho přátelství a svým výkonem se mu odvděčí.

Vím, že stejné pocity měl i pan Miloš Kvasnica, jenž na závěr poděkoval organizátorkám celé akce v čele s Ing. Věrkou Michálkovou jménem nás – nadšených diváků – za mimořádný zážitek. Vyslovili jsme společně přání, zda by se taková nádherná akce mohla u nás uskutečnit i v příštím roce.

Zdeněk Smiřický

Co nového se v Pramínku událo?

Apríl? Tak to bylo snad to první, co nás napadlo, když nám přesně na „apríla“ paní ředitelka sdělovala, že se do naší MŠ chystá Česká školní inspekce. Opak byl však pravdou. Vzhledem k tomu, že do naší školičky už několik let žádní pracovníci z ČŠI nezavítali, bylo více méně jisté, že nás v brzké době navštíví.

Začátkem dubna měli naši předškoláčci možnost si na vlastní kůži zažít, jaké je to v první třídě. Setkali se tam mimo jiné i se svými kamarády, kteří před nedávnem také absolvovali naši MŠ. Paní učitelka z 1. třídy si pro děti připravila ukázkovou hodinu, některé úkoly si děti mohly samy vyzkoušet.

Cesta za kulturou – tak by se dal nazvat kulturní zážitek, kterým nebylo nic jiného než návštěva divadelního představení s názvem „Čert a Káča“. Před budovou MŠ na děti čekal autobus,

který všechny zavezl do nedalekého SD Sušil v Bystřici pod Hostýnem. Pro mnohé byl tento zážitek velmi významný, jelikož někteří byly ve „velkém divadle“ poprvé.

Jelikož se pomalu a jistě nemohlo přehlédnout blížící se datum svátku matek, objevil se v naší školce pan fotograf a dle zájmu vyfotil dětičky s předem připravenými dekoracemi. Rodiče měli možnost nechat vyfotografovat své ratolesti jak s mladšími, tak i se staršími sourozenci.

V měsíci dubnu jsme také oslavova-

li svátky jara, ve všech třídách probíhalo velikonoční tvoření, které děti mají rády. Dokonce jsme se mohli připojit k ZŠ Dřevohostice a připomenout si tak tradici vynášení Moreny. Ve školce jsme si s dětmi o Moreně povídali, co symbolizuje, proč se vynášá, naučili jsme se pěknou básničku a pak jsme zamířili k potoku, kde žáci ze ZŠ pod dozorem svých učitelek Morenu zapálili a vhodili do potoka.

Dne 25. 4. organizovala naše MŠ velice zajímavou besedu pro rodiče s názvem „Jak učit dítě zodpovědnosti.“ Toto téma jistě inspirovalo nejednoho rodiče.

Ani v květnu jsme nezaháleli. Od dubna jsme se totiž pomalu připravovali na vystoupení ke Dni matek. Ano, všem je určitě jasné, že se jednalo o naši tradiční akci **Věneček pro maminku**, kde děti společně s učitelkami předvádí krojované pásmo tanců, her. Letošní rok se vystoupení konalo netradičně. Původní záměr vystupovat na zámku jsme museli díky klimatickým podmínkám změnit. Celá akce se konala v místní sokolovně. Po

úvodním slovu pana starosty došlo na pasování předškoláků na „školáky“, kde jim byly rozdány i drobné dárky včetně knih. Následovalo vlastní krojované vystoupení, na které se těšili nejen návštěvníci, ale také děti i paní učitelky (nervozita – aby vše dobře dopadlo – stoupala). Po společném fotografování se děti rozběhly ke svým rodičům s dárečkem, který samy vlastnoručně vyrobily. K dispozici samozřejmě nemohlo chybět drobné občerstvení, které po vystoupení přišlo vhod.

Když už jsme u krojovaného vystoupení... V květnu jsme dostali pozvání do Šišmy na akci kácení máje. Vystoupení se účastnily děti a paní učitelky z oddělení Včeliček.

Čím víc se blíží školní výlet na farmu Horní Loděnice, tím víc jsme snad všichni sledovali informace o počasí. To si na nás pěkně smlslo. V úterý 28. 5. jsme se scházeli ve

školce s povzbuzujícími myšlenkami, že se třeba meteorologové spletli a bude nám místo deště svítit sluníčko. Bohužel. Jakmile se všichni z Berušek a Včeliček nalodili do autobusu, ujelo se pár kilometrů, nedalo se nevšimnout si velkých černých mraků. Čím víc jsme se blížili k cíli, bylo nám jasné, že dešti neujedeme. Na farmě nás vřele přivítala majitelka a provedla nás po areálu farmy, kde jsme viděli koně, poníka, lamu, ovce, morčata, králíky a další zvířata. Po svačinové přestávce se většina dětí projela na koních. Vzhledem k tomu, že déšť byl opravdu silný a nepřestával, nezbývalo nám nic jiného, než nasednout do autobusu a vydat se na zpáteční cestu. I přes to, že výlet díky počasí nedopadl podle našich představ, děti odjízďely plny zážitků, některé výlet natolik zmohl, že si po cestě zdřímly.

Naposledy v tomto školním roce jsme 9. 6. rovněž přivítali nové občánky z Dřevohostic a okolí. Pod mým vedením děti vystoupily se svým připraveným programem v podobě písniček, básniček i tanečku, za který sklídili potlesk i pochvalu.

Všechny děti z oddělení Včeliček a Berušek umí krásně malovat. A víte proč? Nejen zásluhou paní učitelek, ale 11. 6. nás navštívil známý malíř Lubomír Dostál. Jakmile si otevřel fixu, už se nezastavil... a světe div se, vše děti malovaly s ním, na svůj papír. Od nikoho jsme nezaslechli klasičskou větu „Já to neumím!“, všechny děti si s obrázky bravurně poradily.

Čáry máry fuk... přijel k nám kouzelník. Jak jen ty triky provádí? Postupně si k sobě zval pomocníky z řad dětí, které mu pomáhaly kouzlit, dokonce i paní učitelku Marušku Zámečnickovou. Nikdo z nich však žádné kouzlo neodhalil. Co by to bylo za kouzelníka, kdyby dětem nevykouzlil opravdového králíčka? Inu, když někdo umí... Na závěr si děti mohly živého králíčka pohladit,

S koncem června pro některé děti nastává čas loučení se školkou. Tímto za kolektiv MŠ Pramínek přeji všem dětem krásné prázdniny a budoucím školáčkům úspěšný start v základní škole.

za kolektiv MŠ Pramínek, Jana Zátorská

Ze základní školy

Závěr školního roku

očima (unavené) třídní učitelky devátého ročníku

Až zpětně vidím, jak jsem byla naivní, když jsem si myslela, že od konce dubna, kdy budou moji deváťáci přijati na střední školy a učňovské obory, bude ve škole totální pohoda. Hned po přijímacích zkouškách nás čekalo vynášení Moreny, kterou jsme museli nejprve vyrobit a posléze jsme ji měli upálit. Až to dětem bylo líto. Teda nakonec jsme byli rádi, že jsme upálili pouze Morenu, protože málem shořel také její hlavní podpálavač Marek Rattay, který si dlouhou řadu měsíců nechal růst vlasy do podoby jakési (zřejmě moderní) „patky“, jež mu při poryvu větru, který ten den silně vál, málem uhořela. I přesto to ale byla akce pěkná, plná písniček, dětských hlasů, smíchu a veselí. Nakonec Morenu nikdo nelitoval a všichni se těšili na očekávané teplo.

Vynášením Moreny však kolotoč povinností, který nás čekal, teprve začal. Zatímco deváťáci byli rádi, že se nemusí učit, já usilovně doháněla resty, které nabyly mou 14 denní nepřítomností. Přestože nejsem muž, skolila mě nejhorší chlapská nemoc, rýmečka, a musela jsem pár dnů zůstat doma. Naštěstí už jsou deváťáci celkem velcí jedinci a bez mé krátkodobé nepřítomnosti se obešli, mobilizovali své síly a za příspění mých instrukcí a autority pana učitele Foukala zvládli vyrobit celkem pěkné tablo, které jste měli možnost zhlédnout ve výloze u pana Kubíčka. Za poskytnutí prostor k reprezentaci budoucí elity našeho městyso mu tímto děkuje.

Avšak ani výrobou a prezentací tabla naše povinnosti nekončily. Největší strach jsme měli z posledního zvonění, pracně a poctivě jsme nacvičovali spartakiádní pohyby v rytmu písně „Poupata“ skladatele a hudebníka Michala Davida, který se dokázal prosadit za všech politických režimů. 26. 6. nastal den „D“. Jelikož jsem ve spoustě věcí po tatínkovi, tudíž neoplývám hudebním ani pohybovým nadáním, vstávala jsem zpcená již před pátou ranní, protože jsem se obávala, že zapomenu ce-

lou sestavu. Naštěstí se tak nestalo a všichni deváťáci zvládli celou sestavu zacvičit dokonce dvakrát, poprvé před školou a podruhé na náměstí před diváky z řad občanů. Zřejmě se nám vystoupení docela povedlo, protože jste byli štědrí a obdarovali nás nejen bonbóny, ale i korunkami, které jsme poslední den školy projedli a propili na školní zahradě. Za věcné dary i penízky mnohokrát děkuje-me.

Jakousi odměnou a odpočinkem nám byl den strávený u pana starosty. Ten nás vřele přivítal v prostorách zámku, kde jsme ocenili více než jeho výzdobu chlad, který byl v těchto dnech vzácný. Pan starosta nejen krásně mluvil, ale obdaroval nás také věcnými dary a pohárem, který přes svůj název „Horké maliny“ příjemně osvěžil.

Nejemotivnějším dnem pro nás byl však pátek 28. 6., kdy jsme se měli rozloučit. Na tento den jsem se dopředu připravovala, jelikož jsem věděla, že nejen celou školu, ale i mě budou opouštět má zlatíčka, kluci a holky, se kterými jsem strávila čtyři bezvadné a nezapomenutelné roky, se kterými jsem se narozčilovala, ale hlavně nasmála a užila si spoustu legrace. Ráno jsem se v domnění, že přílišná vrstva make-upu zabráni mým emocím projevit se navenek, namalovala více než obvykle. Společné rozloučení s deváťáky v tělocvičně jsem ještě zvládla, přestože někteří z nich již brečeli. Nejdokemnější bylo pozorování prezentace, která obsahovala fotky z akcí, jež jsme spolu zažili. Také písnička, kterou si pan učitel Dopita s deváťáky nachystal, byla moc pěkná a završila jejich snažení. Po společném programu v tělocvičně jsme se nejprve odebrali k panu učiteli Foukalovi, který byl dětem často více kamarádem než učitelem a kterého měly moc rády. Holky i kluci mu poděkovali za jeho velké srdce a vlídnou náruč, jež jim otevřel. Ve třídě jsem se přes slzy naposledy dívala na všechny ty obličeje, na lavice, které byly tolik let plné smíchu,

hlášek a zvednutých rukou, na lavice, do kterých už nikdy nezasednou... Rozdali jsme si vysvědčení a dary (já byla nejspíš celé čtyři roky hroozně hodná, jelikož jsem do-slala krásný obraz plný společných fotografií, krásnou, bohatou kyticí, spoooustu čokoládových dobrot a úžasné tričko plné podpisů), naposledy se objali a těšili se na společně strávené odpoledne.

Jelikož některé rozlučky nedopadají zrovna nejlépe a jelikož jsem ve třídě měla uvědomělé a slušné žáky, rozhodli jsme se (a musím říct, že to byl jejich nápad) rozloučit se v odpoledních hodinách na školní zahradě. Za utržené penízky jsme si koupili špekáčky, Kofoly a jiné dobroty, holky poprosily maminky, aby napekly (tímto děkujeme, maminky, měly jste to výborné) a užili si jedny z našich posledních volných chvil. Nevím, jak ostatní, ale já se na rozlučce náramně bavila, přestože se stále vzpa-matovávám ze skutečnosti, že už moji „drobečci“ v září nezasednou do svých lavic a při troše štěstí přijdou maximálně na kafe. Tímto přeji všem letošním deváťákům, aby si nejen užili zasloužené prázdniny, ale aby do té další životní fáze vstoupili pravou nohou, aby byli šťastní a úspěšní v plnění svých životních cílů a snů. A nezapomeňte, že dveře školy i mého kabinetu jsou vám vždy otevřené! *Jana Číhalová*

Kam míří vycházející žáci (školní rok 2018/2019)

V letošním školním roce odchází z naší základní školy celkem 18 žáků 9. třídy, 2 žáci 8. třídy a jedna žákyně 5. třídy, ta bude dále pokračovat na 8letém gymnáziu. Žáci 8. a 9. třídy nastoupí v září ke studiu na středních školách, 14 žáků bude pokračovat v oborech s maturitní zkouškou a 6 žáků v oborech s výučním listem. Ve výběru škol letos figurují následující školy v Přerově: Gymnázium Jakuba Škody, Střední průmyslová škola, Gymnázium Jana Blahoslava a Střední pedagogická škola, Střední škola zemědělská, Střední škola technická, Střední škola gastronomie a služeb a Obchodní akademie, v dalších městech pak Střední zdravotnická škola Hranice, Střední průmyslová škola Hranice, Střední průmyslová škola Lipník nad Bečvou, Střední škola obchodní a nábytkářská v Bystřici pod Hostýnem, Art Econ Prostějov a Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti. Všem budoucím studentům přejeme mnoho úspěchů!

Mgr. Petra Bartušková, výchovná poradkyně

Školní výlet deváté třídy

Jelikož se mi již všichni deváťáci rozprchlí vstříc prázdninovým zážitkům, nezbývá mi, než napsat pár řádků o školním výletě sama.

Jelikož se nám výlet v osmé třídě, kdy jsme se odvážně vydali na rafty, hrozně líbil, rozhodli jsme se jej zopakovat, tentokrát však na dva dny. Vyráželi jsme plni očekávání v ranních hodinách z Přerova, komfortní dopravou Českými drahami s půlhodinovým zpožděním jsme dojeli do Moravičan, kde už nás čekali naši instruktoři, vyfasovali jsme rafty a vydali se zdotat divoké peryje řeky Moravy. Jelikož se s námi plavil taky Tomáš, mladý vysokoškolák, jež vypomáhá jako instruktor, bylo o zábavu postaráno. Nejprve poshazoval do vody celou svou posádku, což mi ještě nevadilo, vlastně jsem se docela dobře bavila. Potom se ale svých svěřenců nabažil, a jelikož s jídlem roste chuť, vydal se topit také nás. Do chvíle, než jsem sama skončila ve vodě, mi to přišlo jako hrozná legrace. Najednou jsem dostala pocit, že když už jsem

se musela vykoupat i já, musí do vody všichni. A nastal boj! Než jsme dopluli k první zastávce, kde nás čekal párek v rohlíku, byli jsme mokří jako kaně. Ti, jež přežili první úsek cesty bez poskvrny, se mohli těšit na ten druhý.

Po přestávce jsme splavili druhý úsek řeky a ubytovali se v kempu. Někteří bojovali s rozdělováním stanu, jiní si ustlali přímo pod stromem. Ty jsem celkem litovala, protože večer začalo pořádně pršet. Náš pobyt u táboráku nám to však neznepříjemnilo, hlad byl silnější a společná zábava lákavější než útěk před deštěm.

Noc většina z nás přežila v pořádku. Výjimkou byla má maličkost. Jelikož jsem uvěřila předpovědi našich „neomylných“ meteorologů a předpokládala jsem teplou letní noc, vzala jsem si pouze tenkou deku, pod kterou jsem probděla do brzkého rána. První ranní paprsky jsem vítala zmrzlá jako rampouch a čekala jsem na reakce ostatních. Tajně jsem doufala, že nejsem jediným zhýčkancem a odchovancem teplých bytů a že i ostatní budou lamentovat nad chladnou nocí. Všichni ale vstávali s úsměvy na rtech a já pochopila, že už mě zachrání pouze usilovné a odhodlané otužování. Po snídani jsme opět zasedli do raftů a užili si zbytek plavby. V Olomouci jsme potom ještě navštívili různá pouliční občerstvení, já a pan učitel jsme neopovrhli výbornou kavárnou s protivnou obsluhou, ostatní vyhledali „kebabárny“ a jiná podivná zařízení. Výlet jsme zakončili v Lasemanii, kde jsem si našla strategické místo ve věži, odkud jsem postřílela všechny své protivníky.

Večer jsem byla ráda, že jsme se všichni vrátili v pořádku a další odvážný výlet plný zážitků jsme zvládli bez ztráty bodíku, za což všem zúčastněným děkuji, protože jsem si to moc užila.

Za devátou třídu napsala Jana Číhalová

Výlet do Vídně

V úterý 25. 6. navštívilo 46 žáků naší školy hlavní město Rakouska – Vídeň. Odjezd byl už v 6:30 od školy, kde nás čekal autobus s průvodcem. V autobuse bylo o zábavu postaráno, protože pan průvodce toho hodně věděl. Po cestě plné zábavy a poznání jsme konečně dorazili do Vídně. Nejdříve jsme navštívili barokní palácový komplex Belveder, který tvoří dva paláce a rozsáhlá francouzská zahrada. Cestou na Schwarzenberské náměstí jsme se zastavili u kostela svatého Karla. Kostel je opatřen několika morovými sloupky a byl projevem díky za odvrácení epidemie. Poté nás pan průvodce vzal k památníku Rudé armády, který připomíná hrdinství 17 tisíc padlých vojáků v bitvě o Vídeň během 2. světové války. Vše jsme si prohlédli a společně

jsme se přesunuli k Vídeňské státní opeře. Nejvíce mne však zaujala Císařská hrobka, která se nachází pod kapucínským kostelem. Svůj klid zde našlo celkem 149 Habsburků. Zajímavou stavbou byla také katedrála svatého Štěpána postavená v gotickém slohu. Po odpolední plněm historie byl čas také na trochu současnosti, dostali jsme se totiž do centra města, přímo do nejdražší uličky Vídně. A samozřejmě jsme nemohli opomenout dominantu historického centra města, hrad Hofburg. A to byl konec naší návštěvy města, avšak projít celou Vídeň, jak říkal pan průvodce, by trvalo 3 dny.

Tímto však náš výlet nekončil a vydali jsme se do Prátru, jednoho z nejstarších zábavních parků, kde jsme měli rozhod. V Prátru se nachází Obří kolo, horské dráhy, strašidelné zámky, kolotoče a střelnice. Po dni plném zábavy jsme nasedli do autobusu. Tam nás paní učitelka naposledy spočítala a vyrazili jsme směr Dřevohostice. Všichni jsme se toho hodně dozvěděli a odvezli si krásný zážitek. Pokud nad výletem do Vídně uvažujete, určitě jeďte.

Kateřina Hanáková

Dopravní soutěž

Žáci 5. třídy letos vybojovali v oblastním kole dopravní soutěže krásné 2. místo a postoupili do okresního kola, které se konalo v Lipníku nad Bečvou. Tady nasbírali cenné zkušenosti a cestou zpět si užili spoustu legrace.

J. Zajícová

Sazka olympijský víceboj

Znáte ten úžasný pocit, když vám někdo oznámí, že jste byli vylosováni a vyhráváte jednu z hlavních cen? Nechcete tomu ani věřit. Je to vůbec možné, vždyť jsme v září ve stejném projektu byli vylosováni na trénink s olympioničkou, stolní tenistkou Yvetou Vacenovskou.

Díky žákům a učitelům TV 4. 9. ročníku jsme v projektu „Sazka olympijský víceboj“ získali částku 20 000 Kč na nákup sportovního vybavení. Hurááá!!!

Cenu jsme si jeli převzít do Prahy do nově otevřené Hop arény, kde si můžete zařadit na 53 trampolínách a zúčastnit se 12 atrakcí. Oblíbené jsou např. Cesta Ninja bojovníka, maxiskok, lezecká stěna nebo přetlačovaná.

To bylo odměnou pro naše nejlepší sportovkyně – držitelky diamantového odznaku všestrannosti Nikolu Dudíkovou a Sabinu Škrabalovou. Holky si to hezky užily. Šeky vítězným školám předávali naši olympionici, které možná znáte: Šárka Kašpáková (trojskokanka), Michal Navrátil (extrémní skoky do vody), Ilona Burgerová (basketbalistka), Jiří Beran (šermíř) a Petr Pilát (free style motokrosista).

Atmosféra byla úžasná. Předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval, rovněž olympionik (veslař), nám všem oceněným popřál a předal drobné dary. Nejcennější je, že si můžeme opatřit vybavení do tělocvičny nebo na hřiště.

Když už jsme byli v Praze, tak nechyběla ve volném čase ani procházka po Vyšehradě. Celý den jsme si hezky užili. Dobrou náladu nám nemohla pokazit ani bouřka, která ochromila vlakovou dopravu. Na kolejích před Zábřehem na Moravě byla zácpa, tak jsme popojížděli rychlostí 300 m za hodinu.

Růžena Jakubálová

Ocenění nejlepších sportovců školy

jíž tradičně probíhá na konci školního roku. Aby si mohli odnést vítězný pohár, musí hezky makat celý školní rok. Hodnotí se prvních 10 nejlepších v každém druhu sportu, se kterým se v hodinách tělesné výchovy potkáváme. A tak si postupně žáci strádají bodíky za svá umístění.

Nejlepší ve svých kategoriích jsou:

Sabina Škrabalová 7. tř., Philip A. Cholasta 6. tř., Kateřina Doušková 8. tř. a Leon Gajdác 8. tř.

2. místo obsadili: Adéla Kubálková 7. tř., Matěj Zmeškal 7. tř., Silvie Roubalíková 9. tř. a Filip Pírek 9. tř.

3. místo patří: Lucii Nedělové 7. tř., Matyáši Drobíkovi 7. tř., Anitě Kodytkové 8. tř. a Lukáši Pavelkovi 9. tř.

Všem oceněným blahopřeji a do dalších let přeji hodně sportovních úspěchů.

Růžena Jakubálová

Šťastné stáří očima dětí – Tvoříme společně

Dne 21. 6. 2019 děvčata z výtvarného kroužku ZŠ Dřevohostice navštívila odpoledne se svou učitelkou Domov pro seniory v Radkově Lhotě. Přivezla s sebou napečené medové perníčky, červenou a bílou polevu, barevné ozdůbky, papírové kor-

105letá paní Anna Sedláčková zdobí

noutky, aby společně spolu s deseti seniory vytvořili oku lichotící a jazyku lahodící barevné dílko.

Šest děvčat se rozmístilo mezi seniory a nejenže jim ukázalo, jak držet kornoutek naplněný polevou, ale také jak perníček zdobit a dozdobit jedlými ozdůbkami. Až jsme se všichni divili, s jakou chutí se 9 babiček a 1 pán pustili do tvoření. Velmi nás těšilo, že je tato činnost baví. S obdivem jsme sledovali, jak se paní Sedláčková ve svých 105 letech dala do práce. Autoři si svá dílka pochovali a ještě víc byli nadšeni, jak jim perníčky chutnají.

Đevčata přítomným vyprávěla, co všechno v kroužku dělají, kterých soutěží se zúčastnila. Paní učitelka je chválila, jak jsou šikovná, babičky se vyptávaly a zajímaly se o dívky. Než jsme se všichni nadáli, hodina a půl utekla jako voda. Byly jsme rády, že jsme starým lidem zpříjemnily a „osladily“ odpoledne. S dobrým pocitem jsme seniory opouštěly.

Eva Luljaková

Výtvarník roku 2018/2019

Đeti ve výtvarném kroužku pracovaly s plným nasazením, moc se snažily a byly trpělivé. Poslat výkres do soutěže, to je i měsíční práce. Kdo vydržel, nelitoval, protože jeho práce byla vyhodnocena, jak o tom vypovídají výsledky. Kromě keramiky a výrobků na Vánoční

jarmark se zapojily počtvrté do projektu Srdce s láskou darované. Výtvarné práce byly zaslány postupně do 11 výtvarných soutěží. Na některé výsledky ještě čekáme.

1. místo – **Markéta Zlámalová**, 4. tř. (112 bodů) – Mezinárodní soutěž Kladenská veverka: 1. m. v keramice, 1. m. v kresbě, krajská soutěž k 15. výročí ČR v EU – 1. m., Požární ochrana očima dětí – v krajském kole 1. m., v republikovém kole 2. m.

2. místo – **Vanessa Kojecká**, 9. tř. (77 bodů) – Mezinárodní soutěž Kladenská veverka: cena ředitelky ČPZP, celostátní soutěž – portrét TGM – 1. m., celostátní soutěž Příroda kolem nás – čestné uznání, Požární ochrana očima dětí – v okresním kole 1. m.

3. místo – **Eliška Běhalová**, 2. tř. (67 bodů) – Celostátní soutěž Příroda naostro: zvláštní ocenění, Požární ochrana očima dětí: v okresním a v krajském kole 1. m., v republikovém kole 3. m.

4. místo – **Andrea Doležalová**, 3. tř. (65 bodů)

5. místo – **Kateřina Vavrysová**, 3. tř. (55 bodů)

6. místo – **Nela Ondrušková**, 1. tř. (50 bodů)

7. – 8. místo – **Monika Rohanová**, 5. tř. (42 bodů) a Kamila Škrabalová, 5. tř. (42 bodů)

9. místo – **Antonín Malý**, 4. tř. (39 bodů)

10. místo – **Nikola Egrešiová**, 1. tř. (34 bodů)

11. místo – **František Kužel**, 4. tř. (31 bodů)

12. místo – **Viktorie Toračová**, 6. tř. (18 bodů)

13. místo – **Adéla Zátorská**, 3. tř. (13 bodů)

Blahopřeji všem mladým výtvarníkům k úspěchům a přeji pěkné prázdniny!

Eva Luljaková

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

Vzhledem k tomu, že máme jako vlastivědný spolek neustále na mysli propagaci našeho městečka a jeho osobností, tak jednal předseda spolku Zdeněk Smiřický v měsíci lednu 2019 s odborným pracovníkem Vlastivědného muzea v Olomouci – s PhDr. Karlem Podolským – olomouckým historikem, který připravil skvělou výstavu k 100. výročí naší republiky v olomouckém vlastivědném muzeu. Seznámil jej s peripetiemi odhalování pamětní desky kapitána Josefa Logaje, organizátora československých legií v Itálii, jež se uskutečnilo 21. října 2018 v našem městečku. Smiřický již podvakrát v letošním roce (podruhé 24. dubna 2019) jednal s ředitelem Moravské filharmonie Olomouc s panem Mgr. art. et MgA. Jonášem Harmanem ohledně možnosti uvést skvělou vánoční mši a valašskou pastorelu našeho skladatele Josefa Schreiera v čase vánočním v provedení olomouckého filharmonického tělesa. Vzápětí se uskutečnilo velmi podnětné setkání s mladou dramaturgyní této filharmonie,

s Mg. art. Ivanou Kalinou Tabak, která se pro dílo našeho skladatele, jehož osobnost dosud neznala, nadchla.

Na Sv. Kopečku u Olomouce se dne 3. dubna 2019 uskutečnila velmi důstojná slavnost odhalování pamětní desky italskému církevnímu hodnostáři P. Giuseppe Segatovi, který ve zdejším klášteře v období 1. světové války zesnul. Slavnost se se konala při příležitosti „Italských dnů v Olomouci“, které důstojně připomněly osudy italských vystěhovalců z oblasti Horní Adiže v italských Alpách, z oblasti, která před 1. světovou válkou patřila Rakousko-Uhersku a jejíž obyvatelé byli donuceni opustit svá rodiště, protože se zde plánovaly a později odehrávaly největší bojové akce rakouských vojsk proti italské armádě. Italští vystěhovalci byli převezeni do naší země, rozmístěni po vesnicích v Čechách a na Moravě. Olomoucká historička Jana Krejčová k této příležitosti vydala publikaci „Leť myšlenko“, do níž přispěli svými podněty i František Kužel a Zdeněk Smiřický, protože i u nás v Dřevohosticích naši předkové přijali do svých rodin i na svá hospodářství asi 150 italských vystěhovalců a pomáhali jim přežít toto vyhnanství. Italové byli za pomoc našich předků velice vděční a jejich potomci si jí dodneška velice váží.

Slavnosti se zúčastnil i arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner, jehož Zdeněk Smiřický informoval o provedení nově objeveného díla – velikonočního oratoria – našeho skladatele Josefa Schreiera dne 6. dubna 2019 v Benešově u Prahy. V souvislosti s tím se setkal i s představiteli Magistrátu města Olomouce a rovněž je informoval o kulturních akcích v našem městěčku. Mgr. Markéta Záleská, náměstkyně primátora Města Olomouce, pozvala Zdeňka Smiřického k delšímu rozhovoru, jenž se uskutečnil na olomoucké radnici dne 23. května 2019. Měla velký zájem o osobnost a dílo našeho barokního skladatele. Avšak již den předtím, dne 22. května 2019, se v malém salonku Městského domu v Přerově konalo v rámci výjezdního zasedání Rady Olomouckého kraje setkání funkcionářů kraje s představiteli 12 neziskových organizací přerovského regionu. Zde Zdeněk Smiřický těmto představitelům kraje v čele s hejtmánem Ladislavem Okleštěkem podal rovněž stručnou informaci o našich úspěších v kulturní oblasti.

Dne 12. června 2019 jednal Zdeněk Smiřický v Brně s odbornou pracovnící Hudebního ústavu při Masarykově univerzitě v Brně – s paní Mgr. Simonou Kostrhunovou, která spolupracuje s Českým rozhlasem – Rádiem Vltava, již předal mnoho materiálů o našem barokním skladateli Josefu Schreierovi. V sobotu 22. června 2019 přijel k rozhovoru se Zdeňkem Smiřickým filmový režisér z Brna – pan Jan Hubáček a velmi se zajímal o osobnost našeho skladatele Josefa Schreiera a osudy kolem novodobého uvádění jeho díla.

Již po dobu několika let udržujeme velmi přátelské kontakty s přerovským klubem esperanta, pro nějž Zdeněk Smiřický několikrát přednášel o osobnostech našeho městěčka a hlavně o zakladatelích esperanta na našem území ještě za doby Rakousko-Uherska – o bystrických učitelích Theodoru Čejkovi a Josefu Krumpolcovi, jenž se stal později významným znalcem díla Jana Amose Komenského a ředitelem Komenského muzea v Přerově.

*Zdeněk Smiřický, předseda
Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice*

P. S: Tradiční vlastivědný zájezd našeho spolku pro naše občany se se uskuteční v neděli dne 22. září 2019 po trase – Loštice – Zábřeh na Moravě – Šumperk.

Zemědělství v Dřevohosticích v první polovině dvacátého století

V Dřevohosticích do roku 1897 byl velkostatek patřící k zámku. Proto zde byli na rozdíl od okolních vesnic jen menší sedláci a drobní rolníci. Všechnu práci dělali zemědělci ručně. Malí rolníci dokonce mlátili všechno obilí cepy. Mlátičky poháněné parními stroji se začaly používat až po první světové válce. Po zavedení elektřiny v roce 1923 poháněly mlátičky elektromotory.

K obdělávání půdy, orbě, vláčení a setí se používali koně a kravský potah. Rolníci s menší výměrou polí obilí seli ručně, ručně kopali brambory a vyrývali cukrovku. Obilí sekli ručně kosou a vázali do snopů. Jen větší sedláci začali postupně používat samovazy, tažené koňmi.

Jak velkou výměru polí měli jednotliví rolníci, jsem se dozvěděl se soupisu, který nařídili Němci v roce 1941. Statkové archy museli mít sedláci výměrou větší než 5 hektarů. V Dřevohosticích bylo takových zemědělců 24. Nejvíce pole obhospodařoval tehdejší starosta, Jaroslav David na Náměstí č. 103, obhospodařoval 16 ha. Největší sedláci používali k práci koně, menší zemědělci, s výměrou pod 5 hektarů, používali k tahu krávy. Někteří rolníci používali k tahu i dva páry krav. V cukrovaru se k tahu používalo volské spřežení, později si pořídili nákladní auta. Všeobecně byly nejrentabilnější krávy, které dojily mléko. Při těžké práci krávy dojily málo. Kdo měl koně, využíval koňské spřežení mimo polních prací v dopravě. Koňským spřežením se vozilo dřevo z lesa, cihly, písek a jiný stavební materiál. Nejmenší rolníci měli jen jednu krá-

Kravské spřežení, kolem roku 1925 (kopec Kuželka)
Kuželová Anna (57 let), Kužel František (54 let), Kuželová Františka (25 let)

Parní mlátička v dřevohostickém dvoře

vu, když potřebovali orat, to byla nejtěžší práce, krávy spřahali. To znamená, že dva rolníci přivedli každý jednu krávu a zapřáhli například do vozu.

Podle zápisků mého otce bylo v době jarních polních prací jen na Novosadech kolem čtyřiceti tažných krav. Na Novosadech měl koně Srovnalík, Večeřa, Šípek a Matějčík. Na Náměstí, Kučerka, Srovnal, Janečka, Hostaša, David a Bakala. V Debrňáku Spáčil, dále Havlíček z Židovské ulice. Sytko z Bystřické, Čech z ulice Dolní. Podle sčítání dobytka bylo v Dřevohosticích v roce 1890 46 tažných koní, v roce 1910 53 tažných koní. Po druhé světové válce si dva zemědělci z Dřevohostic koupili traktory. Postupně začali rolníci používat modernější sečí stroje a jiné nářadí.

V padesátých letech začalo násilné združstevňování. Sedlákům odebrali traktory a mlátičky. Zemědělcům, kteří nechtěli vstoupit do JZD, odebrali blízká pole, místo nich jim dali pole náhradní. Náhradní pole bylo vzdálené a většinou zaplevelené a méně úrodné. Kdo používal krávy k tahu, málo nadožil, když měl vyvést například hnůj na Prusenovsko. Další rok i ti rolníci „dobrovolně“ do JZD vstoupili.

František. Kužel

Záhorský cykloorienták

Již 19. ročník Záhorského cykloorientáku odstartoval za krásného počasí dne 15. 6. v 9.30 od hostince na Špici, tentokrát bez profesionálního zajištění elektronické časomíry pomocí čipů a tradičních orientačních lampiónů. Ke kontrole průjezdu jednotlivými body sloužily původní červenobílé cedule s kódy, které jsme používali v počátečních ročnících závodu. Čipy nahradila propiska a startovní průkaz, do kterého se zapisovaly kódy z cedulek.

Na startu se sešlo 75 závodníků včetně cyklistického potěru. Nejmladší účastníci byla Barunka Dostálová (2 roky a 3 měsíce). Závodní pole bylo poskládáno z lyžařů, horolezců, běžců, cyklistů a z většiny částí z těch, kteří se přijeli na kole svážet, pokechat se malebným Záhořím a pobavit se s kamarády.

Absolutním vítězem se stala dvojice Petr Neděla a Roman Vašina v čase 6:01 a počtem 1268 bodů. Nejlepší dřevohostický cyklista, který jel sám a mimo soutěž, Lukáš Václavek, potřeboval k objetí všech kontrol 4 hodiny a 12 minut, ujel 84 km a nasbíral 1330 bodů.

Velký dík patří členům Špica týmu a Dr.a.c.ům, Pavlu Zehnálkovi za zhotovení startovacích průkazů, Martě a Marcelle za to, že perfektně zastoupily čipy a počítač, kamarádům z Raab computer za tvorbu plakátů, Ladovi Sigmundovi za moderování závodů, Jirkovi Kasperlíkovi za stavbu a úklid trati, úřadu městyse za ceny a pomoc při zajištění závodu.

Zdeněk Krutil

Pozvánka na další cykloakce:

24. 8. – 25. 8. Bařův kanál s ubytováním ve Strážnici (Ladislav Sigmund)

31. 8. – 1. 9. tradiční Turzovka (Josef Horák)

15. 9. Cyklopouť na Rusavu (Zdeněk Krutil)

Záhorským polem s kolem

Bojím se chodit na víno...a na pivo. Ne, že by na tom sezení u sklenky bylo něco tak dramatického, ovšem stává se pravidlem, že jakmile se někde sčuchnem, můj diář jáás, neboť bývá zaplněn až do příštích Vánoc. Jásám většinou i já, nicméně druhý den jáásání lehce polevuje, protože si uvědomím, že alespoň polovina z naplánovaného bude bolet. Nejinak tomu bylo i při nápadu účastnit se letošního Záhorského cykloorientáku. Sice přiznávám, že prvotní impulz vzešel z mé hlavy, ale o vhodnosti mé účasti v závodě jsem sama se sebou v jeho průběhu několikrát polemizovala a některé mé týmové kolegyně o vhodnosti nepokrytě polemizovaly nahlas.

Termín se blížil a myšlenka se začala zhmotňovat. Z členek našeho Kratochvilného spolku a jeho sympatizantek jsme utvořili osmičlenný tým a začaly trénovat. Deně 40 km a čtení v mapách s buzolou a kompasem. Nu, tedy popravdě, dvakrát jsme vyjely po okolí naším kochacím tempíčkem, bez mapy, jen tam, kam nás kola zavedla, se zastávkou na třešně a na pivo. Cyklistika dobrý, orientace nic moc, ztratily jsme se i na poli u Radkov. Proto jistě pochopíte naši pohnutku, ač jde o závod dvojic, naši osmici raději nedělit.

Před závodem ještě tedy doladit maličkosti jako co na sebe, co do příručního zavazadla a můžeme vyrazit. Odpoledne před závodem jsem všem našim závodnicím rozvezla týmové štlupny a malou svačinku pro povzbuzení a čekala, kolik z nás se

objeví ráno na startu. A překvapení první, na startu ráno stálo všech 16 zelených ponožek i se svými majitelkami!

Na Špici, kde byl stanoven start závodu, vládla pohodová, rodinná a přátelská atmosféra. V klidu jsme se zaregistrovaly, nasadily úsměvy, vyfotily se do sportovních magazínů, daly si malého panáčka proti pocení, protože už zrána to vypadalo na dosti vypečený den a než jsme se nadály, stály jsme na startu. Fasujeme mapu a vyrážíme do terénu. Překvapení druhé – pořadatele, a pravda i nás, trochu zarazilo, že čtyři závodní dvojice se vydávají jiným, než očekávaným směrem, tedy tam, kde se žádné body nerozdávají. Ale což, víte, jak to je, když si ženská něco umane, natož pak osm. Hodnotíme naše síly a možnosti a volíme menší záhorský okruh. Směr je daný, po celou dobu ostatní závodní dvojice potkáváme zásadně v protisměru. Nepublikovatelné výrazy padající cestou do kopců a po rozpálených cestách střídají naše eu-

forické výkřiky „To je krááása, nádhera, máme to tu u nás krásné, my se máme, že se máme, já su tak ráda apod.“ Ty se nesly široko daleko, nejen Záhořím, snad až k Hostýnkám. Každá z nás objevila pro sebe místa dosud neznámá a nepoznaná. Zvládly jsme i pár zastávek pro doplnění tekutin a energie a zjistily, že dobrých a ochotných lidí je všude dost. Sluníčka a tepla jsme si nabraly do zásoby na zimu plné kapsy a tašky. Unavené, ale šťastné jsme se ve stanoveném čase vrátily do cíle na základnu „Na Špicu“, kde nás čekal skvělý servis organizačního týmu. Na stylovou „bednu“ pro dvojice až osmice jsme se sice postavily jen cvičně, asi proto, že se nás organizátorům zželelo, nicméně si myslím, že poselství a účel tohoto závodu jsme splnily do puntíku. Užily jsme si krásný den plný odhodlání, smíchu, sportu, přátelství, zážitků a poznatků. Smysl akce jsme, věřím, pochopily správně, snad právě o tohle organizátorům šlo. Tady totiž vyhrává každý, tedy pokud můžu mluvit za nás, tak my jsme vyhrály určitě. Můžu jen doporučit všem, kteří alespoň jednou seděli na kole, si tuhle akci vyzkoušet a poděkovat za krásu, ve které žijeme. I když to „krásno“ na žádném poli neroste, to musíme mít a hledat každý v sobě. Díky a příští rok pokud zdraví a diář dovolí, na viděnou.

Věra Obkráčilová

Další pěkné jaroletní zážitky cykloveteránů

Holešov – židovské památky a zámek

V neděli 28. dubna jsme si udělali radost cykloturistickou prohlídkou Holešova. Město Holešov, to jsou hlavně židovské památky a také nádherný zámek. Prohlídku Holešova jsme zahájili na židovském hřbitově Šachovou hrobkou, poté jsme navštívili Šachovu synagogu, která je pár metrů od židovského hřbitova. Krásné umělecky

Cykloveterán klub před zámkem v Holešově

U Šachovy hrobky

jemně kované řečniště má být údajně z Dřevohostic. Není to však úplně jisté. Při hodinové přednášce Vratislava Brázdila jsme se dozvěděli o židovské komunitě v Holešově i židech všeobecně mnohé. Jednu legendu o zázracích Šabtaje ben Meir ha Kohena vám sdělím: „Když tento rabín umíral, žádal, aby na jeden rok po jeho smrti uzavřeli jeho pracovnu. Po roce, když jeho blízcí místnost otevřeli, tak zůstali ohromeni. Na stole ležela dopsaná jeho poslední kniha, kterou za svého života rabín nestačil dopsat.“ Nechci se dále o tom rozepisovat, chce to si zajet přímo na místo a malinko se nechat poučit.

Po lehkém jídle v historické hospodě na Holajce jsme měli domluvenou návštěvu zámku, která v podání skvělého průvodce Mgr. Leoše Thomayera byla pro nás opravdu nevšedním zážitkem, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Hned po zámku jsme kousek vedle navštívili starou Zemanovu kovárnu s původní dílnou. Díky dobrému pozorovacímu talentu Libora Pechy (aktuální inf. z plakátu) jsme si přidali ještě Přílepy, kde jsme se zúčastnili místních oslav v záměcku – bývalá porodnice. A také to stálo zato. Takže Holešov berte jako tip na skvělý výlet jenom kousek od Dřevohostic.

Hody na Veselíčku a Synkopa v Michalově

V neděli 19. května jsme si zajeli na kolech na hody do Veselíčka a na zpáteční cestě jsme se zastavili v krásném parku Michalov, kde hrála ještě ve starém složení beatová kapela Synkopa. Byly to písničky našeho mládí, které vtipně uváděl Bob Přidal, dlouholetý mluvčí Magistrátu Přerov.

Litovelským Pomoravím

Poslední cykloakcí veteránů byla červnová vyjížďka po rovině lužního lesa z Olomouce do Litovle. Tentokrát jsme si pomohli k přesunu do Olomouce vlakem tam i zpět a i když nás bylo celkem 8, tak vše proběhlo bez problémů. V Litovli jsme si prohlédli most sv. Jana Nepomuckého – nejstarší most na Moravě, dali si výbornou topinku s masovou směsí a pádili zpět na vlak. Akci velmi pěkně vedl Franta Kubík ze spřáteleného cykloklubu Beňov. Chcete-li mít podobné zážitky jako my, tak s námi pojedte koncem srpna na Baťův kanál. Tato akce pro pohodové cyklisty se už připravuje a informace budou včas vyvěšeny na základně v hostinci Na Špici nebo vyhlášeny místním rozhlasem.

Zdrávi dojeli – Ladá Sigmund

Start na projížďku Litovelským Pomoravím byl na Klášterním Hradisku v Olomouci

Dřevohostice – cyklistická velmoc

„Kolo patří mezi úžasná přibližovadla! Jezdí povětšinou na lidský nebo elektro pohon, tudíž je nanejvýš ekologické. Po stránce techniky je docela jednoduché. Jezdí se s ním vesměs docela pomalu, někdy až tak, že když někoho pozdravíte, tak většinou ještě uslyšíte i odpověď na váš pozdrav. Když děláte pěší turistiku, tak to se nachodíte, než něco poznáte, ale u kola je to jiné neboť denní cykloturistické cíle mohou být klidně vzdáleny i desítky km, ale i tak se to zvládne docela hravě. Pro turistické poznávání je kolo opravdu ideální.“

Cykloturistika má v Dřevohosticích opravdu bohatou tradici. Když to ve stručnosti popíšu, tak s ní začal už v 60. letech minulého století můj sokolský vzor a zaníce-

ný cyklista František Zlámal. Pracoval v Thonetovce a ke svým šedesátinám při odchodu do důchodu dostal tehdy od kolegů z práce ten nejlepší dar – kolo Favorit. Následně uskutečnil několik nezapomenutelných cykloturistických výletů s tehdejší sokolskou mládeží, kterou jako cvičitel vedl.

Legendárními se staly jeho otočkové 24hodinové výlety na Turzovku pro svatou vodu, které se jezdí jako jeho memoriál dodnes, i když na dva dny. Od roku 1985 jsem na něho navázal s každoročními cykloturistickými prázdninami, kde jsme ve dvaceti 10 denních cyklodovolených poznali téměř celou republiku. Po roce 2004 pak vedl podobné akce Standa Václavík z Horních Nětčic. V novém miléniu aktivizuje Zdeněk Krutíl a Pavel Dostál různé skupiny místních amatérských cyklistů jako DR.A.CY. (Dřevohostičtí amatérští cyklisté) nebo Špica tým. Ti se zúčastňují různých okolních závodů, ale také hojně pořádají své akce. Cyklistika dosahuje svého vrcholu. Se svou troškou do mlýna už od roku 2015 přicházejí i nenároční veteránští cyklisté, kteří se zaměřují na pohodlné poznávání toho nejbližšího okolí. Cyklisté z Dřevohostic a okolí mají i svou krásnou zvoničku sv. Kryštofa a na jeho výročí se mu vždy přijdou na krásnou rusavskou stráň Grapy poklonit. Takže zkráceně – cyklistika je něco co tady máme hluboko pod kůží a s čím se městečko Dřevohostice může chlubit.

Jenom taková malá úvaha Ladě Sigmunda

Pozvánka na Turzovku 2019

Letošní tradiční vyjížďka na Turzovku a zpět se pojede o víkend 31. 8. – 1. 9. Odjezd je v sobotu v 7.00 z náměstí v Dřevohosticích, pravděpodobný návrat je v neděli okolo 16.00 hod. do cíle Na Špici.

Ubytování je opět zajištěno v Makově včetně večeře a snídaně (15 Euro).

V případě zájmu kontaktujte Josefa Horáka, telefonicky na čísle 739 377 226, nebo e-mailem: ppeppss@seznam.cz

Sochová 2019 **aneb Divoký západ v Sochocity**

44 dětí a 15 dospěláků. S takovým stavem jsme 30. 6. 2019 opět zahájili táborovou sezónu. Počasí nám přálo a teploty kolem 35°C nás doprovázely téměř do konce tábora, do 13. 7. 2019.

Letos to bylo spíš jako na Divokém západě. Ne z toho důvodu, že děti byly divočejší a počasí a pustina kolem tomu k tomu spíše vedly, ale takový byl název letošní celotáborové hry, „Na Divokém západě“. Děti jako indiáni a dospěláci jako kovboje zažívali společně 13 krásných dní pod již holým kopcem Sochová.

Nechyběl ani celodenní výlet, který nám tentokrát odhalil krásy Kroměříže. Navštívili jsme i „centrum“ Rajnochovic, projeli se vláčkem na lesní železnici a diskotéka přímo na táborovém náměstí, ta musela být top. V rámci celotáborové hry se indiáni naučili jezdit i na opravdových koních. Program byl opravdu bohatý a hry měly spád

a šmrnc. Proto velké díky patří všem vedoucím a instruktorům, kteří se na něm podíleli, zdravušce, která vyléčila nejen zlomené srdce a odřené koleno, hospodářce, která poctivě zásobovala vším, co šlo, kuchtíkům, že naše žaludky plnili co mohli, hlavnímu vedoucímu, že tu odpovědnost na sebe vždy vzal a hlavně dětem, že to těch 13 dní v divočině zvládly i bez rodičů.

Příští rok se na vás budeme těšit opět na Sochové.

*Hanička Čížková
vedoucí PS Dřevohostice*

Z činnosti finančního a kontrolního výboru Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Kontrolní výbor:

Kontrola městyse dne 6. 5. 2019

Předmětem kontroly bylo:

1. zápisy Rady městyse Dřevohostice
2. usnesení ze zastupitelstva
3. nájemní smlouvy za bytové, nebytové prostory - nesplacené pohledávky
4. kanalizace Lapač – kompletní dokumentace (výběrové řízení, projektová dokumentace s rozpočtem, faktury – celkové náklady, stavební povolení, ukončení stavby – kolaudace/souhlas)

Kontrola městyse dne 19. 6. 2019

Předmětem kontroly bylo:

1. zápisy Rady městyse Dřevohostice
2. usnesení ze 4. zasedání zastupitelstva
3. kontrola evidence jízd obecními vozidly
4. dokumentace k provedení opravy smuteční síně

Finanční výbor:

Kontrola městyse dne 7. 5. 2019

Předmětem kontroly bylo:

1. Stavy na účtech
2. Schválené dotační tituly
3. Neuhrazené pohledávky obce a jejich vymáhání

Kontrola městyse dne 19. 6. 2019

Předmětem kontroly bylo:

1. Náklady a výnosy z lesní činnosti obce
2. Informace o způsobu nákupu služeb a prodeji dřeva

Z Obecní knihovny

Venku je právě horký letní den a já vás zdravím z klimatizovaných prostor Obecní knihovny.

Teď nejspíš někteří z uondaných a létem přehřátých čtenářů zpozorní a nevěřicně zakroutní hlavou. Co všechno už v té knihovně je? To byl jen žertík, stará budova kina má silné zdi, málo tu svítí slunce, takže hlavně v parném létě je tu opravdu příjemně. Díky dotaci z Olomouckého kraje byla začátkem letošního roku dokončena výměna starých netěsnících oken a vchodových dveří za nové. Paráda, v zimě už nebudu muset okna utěšňovat starými dekami a teď v létě můžu krásně větrat. Tohle zlepšení mi už pomohlo zapomenout na ten všudypřítomný prach, na několik měsíců improvizací a nekonečné přeskládávání knížek z regálů do krabic a zase zpátky. Je jich tu něco málo přes 8700, takže to bylo docela i fyzicky náročné.

Když už mi při přípravách na výměnu oken každá kniha prošla rukama, vybrala jsem na vyřazení knihy, které se už nepůjčovaly nebo v knihovně byly dvakrát, knihy opotřebované a zastaralé. Právě proto teď ve vestibulu kina probíhá výprodej vyřazených knih. Cena knih je 5 – 10 Kč. Všichni se mohou přijít podívat a probrat se staršími knížkami. Pro děti jsou tu pohádky a pověsti, pro dospělé romány i starší detektivky. Naučné knížky o přírodě, cestopisy, životopisy, něco málo o sportu. Dáváme knížkám ještě šanci neskončit ve sběru.

Po celé léto bude v knihovně otevřeno, udělejte si čas a přijďte.

Ludmila Valčíková

Výzva k šetření vodou

Vzhledem k dlouhodobému suchu vyzývá úřad městyse občany, aby šetřili vodou, zejména omezte v co největší míře odběr pitné vody na mytí aut, napouštění bazénů a zalévání zahrad. Protože se nepředpokládá zlepšení nepříznivého vývoje hydrologické situace, s vodou je třeba nakládat hospodárně a pitnou vodu z veřejného vodovodu i ze studní užívat k účelu, k němuž je určena.

Starosta děkuje

*** všem, kteří ve stávajícím období sucha šetří vodou**

Vítání nových občánek

V letošním roce jsme v pořadí po druhé přivítali nové občánky z Dřevohostic, Radkov, Lipové a Křtomile v neděli 9. června 2019. Tentokrát jsme v obřadní síni zámku v Dřevohosticích přivítali celkem 8 nových občánek. Byly to tyto děti:

- * Adriana Tallová z Dřevohostic
- * Jan Toth z Dřevohostic
- * Petr Hradílek z Radkov
- * Klára Zemánková z Radkov
- * Veronika Tomčíková z Radkov
- * Teodor Srubek z Lipové
- * Hugo Tesař z Křtomile
- * Čestmír Daďa z Křtomile

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození dítěte a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Příští vítání občánek pro nově narozené děti z Dřevohostic a okolních obcí by se mělo uskutečnit v neděli 20. října 2019.

Libuše Kroutilová

květiny hrnkové i řezané,
květinové vazby, svatební floristika, dárkové zboží

Náměstí 13 – Dům služeb, Dřevohostice
Pavla Kolářová, tel. 601 364 896
pondělí – pátek 9–17 sobota 8–11

V červenci a srpnu otevřeno infocentrum na nádvoří dřevohostického zámku

- úterý–neděle 9–12 a 13–16 hodin
- prohlídka zámku a hasičského muzea, informace pro turisty
- tel.: 720 974 644, e-mail: icdrevohostice@seznam.cz

Květen, červen a září

prohlídky zámku a hasičského muzea každou neděli,
začátek prohlídky v 9.00, 11.00, 13.00 a 15.00 hodin.

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2019
připomenou tyto naši spoluobčané:

96 let
Božena Nesvadbová

90 let
Josef Mičák

87 let
Vladimír Zbírál

85 let
Josef Nedbal

84 let
Ludmila Horsáková

81 let
Drahomír Ryšánek
Marie Tvarůžková

80 let
Hedvika Sovadinová
Václav Hanák
Vlastimila Houserková

75 let
Petr Matějček
František Vala
Anna Hanáková
Karla Sedlářová

70 let
Antonie Janásková
Daniela Krutilová

65 let
Libuše Polešáková
Petr Pokorný
Milan Baiza
Jaroslav Černý
Petr Mikeš
František Mikšánek

60 let
Ivana Marková
Pavel Kolář
Jaroslav Poledňák
Aranka Radosavljevičová
Vlastimil Janda
Petr Vybíral
Leoš Škrabana
Jaroslav Havel
Petr Dostál

Všem jubilantům blahopřejeme.

Uzavřená manželství

Tomáš Bancík a Lucie Fallová Karel Seidl a Tereza Zbírállová
Stanislav Král a Zuzana Žemlová Oldřich Španěl a Kamila Tománková

Blahopřejeme.

Narozené děti

Jan Toth

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítěátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Marie Hanáková Stanislav Dvořáček Innocenc Navrátil

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

DŘEVOROCKFEST 5. 7. 2019,
hlavní hvězda Lucie Bílá, držitelka 20 zlatých slavíků, s kapelou Arakain

Den dětí a kácení máje

